

ΑΠ 42/2023. Ο ψηφιακός δίσκος συνιστά έγγραφο κατά την διάταξη του άρθρου 13 παρ.1γ εδ.β του Π.Κ. και, επειδή εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η ανάγνωσή του, αυτός επισκοπείται από όλους τους παράγοντες της δίκης, με την προβολή του στην οθόνη σχετικού υπολογιστή.

«...

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 329, 331, 333, 362, και 367 του ΚΠΔ προκύπτει ότι η λήψη υπόψη από το δικαστήριο εγγράφου, που δεν αναγνώστηκε για τον σχηματισμό της κρίσης του, για την ενοχή ή την αθωότητα ή την επιβλητέα ποινή στον κατηγορούμενο, παραβιάζει την αρχή της προφορικότητας και δημοσιότητας της δίκης και την άσκηση του δικαιώματος του κατηγορουμένου από το άρθρο 358 του ίδιου Κώδικα να προβαίνει σε δηλώσεις και εξηγήσεις σχετικά με το αποδεικτικό αυτό στοιχείο και συνιστά απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας (αρθρ. 171 παρ.1 στοιχ.δ΄ ΚΠοινΔ), η οποία ιδρύει τον αναφερόμενο στο άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α΄ του ΚΠοινΔ, λόγο αναίρεσης (ΑΠ 405/2019). Ειδικότερα προκειμένου για ψηφιακό δίσκο, που συνιστά έγγραφο κατά την διάταξη του άρθρου 13 παρ.1γ εδ.β του Π.Κ. και εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η ανάγνωσή του, αυτός επισκοπείται από όλους τους παράγοντες της δίκης, με την προβολή του στην οθόνη σχετικού υπολογιστή. Πρέπει, όμως, η επισκόπηση αυτή να γίνει προς όλους γενικώς τους παράγοντες της δίκης και κυρίως προς τον κατηγορούμενο, γιατί, αν από τα πρακτικά προκύπτει ότι ο ανωτέρω ψηφιακός δίσκος επισκοπήθηκε από ορισμένους μόνο παράγοντες της δίκης και παρόλα αυτά λήφθηκε υπόψη και συνεκτιμήθηκε από το δικαστήριο για το σχηματισμό δικανικής πεποιθήσεως, για την ενοχή ή μη του κατηγορουμένου, δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, διότι έτσι ο κατηγορούμενος στερείται του από το άρθρο 358 ΚΠΔ δικαιώματος σχολιασμού του αποδεικτικού αυτού μέσου και παράλληλα παραβιάζεται η δημοσιότητα της διαδικασίας..

...»